

og hvis man udsætter den for en meningsfuld-hedstest ved at sige det modsatte og se, om det giver mening, så opdager man, at det er et slag i luften. Så den kan vi ikke stemme for.

Konklusionen er altså, at det, der bliver afgørende, er, hvordan finanslovforhandlingerne forløber. Vil man vælge den side af salen, som satser på mere marked og på folks pengepung som styringsinstrument, eller vil man vælge demokratisk planlægning med indflydelse til de ansatte, til patienterne og dermed et samarbejde med SF? Så får man en helt anden udvikling.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Vi forstår i Fremskridtspartiet, at SF har den holdning, at når man opfordrer sundhedsministeren og dermed også regeringen til en hurtig afvikling af ventelisterne på hospitalerne samt en generel effektivisering af sundhedssektoren, så er det altså ren luft og ikke noget, der kan bruges efter SF's mening, og det kommer nok ikke bag på Fremskridtspartiet, at man har den holdning.

Men det er mere af ideologiske årsager, nemlig fordi det er Fremskridtspartiet, der foreslår dagsordenen. Det er helt sikkert, det har vi jo set gang på gang fra SF's side modsat f.eks. Enhedslisten, der ikke ser så meget på, hvilke partier som fremsætter hvilke forslag herinde, de går efter indholdet. Og jeg tror nok, at SF dér skulle lære lidt af Enhedslisten.

Desværre må vi erkende, at SF vil ikke være med til dagsordenen, og det må vi så lære at leve med, men det er ikke sjovt for de patienter, der virkelig venter på behandling ude omkring.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der er ikke én eneste patient, der ville blive hjulpet ved, at vi vedtager den slags varm luft her i Folketinget. Det, der er afgørende, er, om Fremskridtspartiet har nogen som helst idé om, hvilke midler der skal tages i anvendelse for at nedbringe ventetider og forbedre kvaliteten, og der er ikke peget på ét eneste middel ud over en hel generel hensigtserklæring om, at alting skal blive bedre. Det kan man da godt vedtage, men det har ingen som helst konsekvens.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil bare lige ganske kort benytte lejligheden til at sige et enkelt ord om Fremskridtspartiets

dagsorden, hvor der står, at man ønsker en generel effektivisering af sundhedssektoren. En sådan formulering kan vi ikke stemme for, for deri ligger også en forestilling om, at personalet faktisk skal til at løbe stærkere, end de gør i dag, men efter vores opfattelse har de faktisk meget, meget travlt, og derfor er det ikke noget, vi kan støtte.

Men hvis den første del af dagsordenen – det, at man opfordrer til at sikre en hurtigere afvikling af ventelisterne – skal forstås sådan, at der også skal tilføres ekstra ressourcer, så er det klart, at det er et element, vi er enige i. Men samlet set kan vi altså ikke støtte den foreslåede dagsorden.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Når vi siger effektivisering, er der ikke er midler bagved, siger SF's ordfører. Jeg skal da gerne i min ordførelse, hvor der er længere tid til rådighed, komme ind på, hvilke midler vi ønsker; men her er det, kan vi sige, meget, meget bredt for regeringen. Det, det primært handler om for Fremskridtspartiet, er at få disse ventelister bragt ned én gang for alle, og at man ikke skal tale om det år efter år, sådan som man har gjort det siden 1988, hvor Folketinget vedtog det. Så det er det, det handler om for os, og hvis man er parat til at have samme holdning som Fremskridtspartiet og hjælpe disse mennesker, der står på venteliste, så er der kun én ting at gøre: stemme for den foreslåede dagsorden.

Med hensyn til det med effektivisering så ved vi da godt, at hospitalsansatte i forvejen løber meget, meget stærkt. Vi ved godt, at vi ikke kan pumpe mere ud af disse mennesker, men arbejdet kan omfordeles, således at de, der er ansat – f.eks. sygeplejersker, sygehjælpere og social- og sundhedsassistenter og lægerne – primært arbejder med det, de er ansat til, nemlig til at hjælpe patienterne, operere dem osv. frem for at bruge tiden til administration, møder osv. Det er netop også effektivisering.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo fire meget kontante spørgsmål, Enhedslisten stiller i deres forespørgsel. Man må også sige, at sundhedsvæsenet og specielt sygehusvæsenet er til konstant debat i medierne og ikke altid for det gode. De historier, der bliver bragt frem, og den dårlige omtale, sundhedsvæsenet og sygehusvæsenet får, er efter vores opfattelse ikke rimelig, hvis man i øvrigt ser på de tilfredshedsundersøgelser, som fra tid til